

Jij! Bent van mij!

Jij! Bent van mij!

Attie Dotinga

Schrijver: Attie Dotinga
Coverontwerp: Cava
© Attie Dotinga/ Falinn
Uitgeverij: Mijn besteseller.nl
ISBN;978946398147

Hoofdstuk 1

Maan

Ik voelde de slagen bijna niet meer, die op mijn rug neerkwamen. De eerste serie had mijn huid verdoofd. Helaas wist ik uit ervaring dat als het stopte de pijn zou inslaan als een bom.

‘Ebbe alsjeblieft,’ kreunde ik zachtjes, ‘stop alsjeblieft.’

Hij bleef doorgaan, zijn volledige gewicht zat achter de riemslagen.

Maar opeens hield het op. Ik keek voorzichtig omhoog. Ebbe lag uitgeput, achterover op het grote bed.

Omdat ik ineengedoken zat, zag ik alleen zijn benen bij het bed neerhangen. Ik durfde me niet te bewegen, maar toen de pijn langzaam aanwakkerde op mijn rug, kon ik niet voorkomen dat ik zachtjes kreunde. De tranen gleden over mijn wangen. Die pijn was zo heftig. Niet alleen die lichamelijke pijn, maar ook de geestelijke. Waarom vond hij mij niets waard? Niets meer dan een voetveeg? Hield hij niet meer van me? Ik had ook beter moeten weten, dan tegen hem in te gaan, als hij zoveel gedronken had.

Opeens hoorde ik gesnurk en ik wist dat hij sliep.

Pas toen durfde ik op mijn knieën weg te kruipen naar de deur. De harde vezels van het tapijt deden pijn aan mijn huid. In de gang stond ik op en voelde mijn rug in brand staan.

Voorzichtig trok ik mijn slaapshirt uit, dat een beetje vastkleefde aan mijn huid.

In de badkamer zag ik dat mijn hele rug vuurrood was, er waren vele ontvellingen en al blauwe plekken.

Ik maakte een handdoek nat en hing deze over mijn rug als verkoeling en met de hoop dat de wonden minder pijn ging doen.

De tranen liepen over mijn wangen er waren zwarte sporen van de mascara te zien. Ik rilde van de pijn en van afschuw.

Voorzichtig ging ik terug naar de slaapkamer en schoof in bed. Er was een smalle strook over, waar ik net kon liggen.

Ik durfde niet op de bank te gaan slapen. Als hij wakker werd en niet zijn roes had uitgelopen, dan liep ik kans dat hij weer woedend werd, omdat ik niet in ons bed lag.

Maar ik sliep heel slecht, ik werd steeds wakker. Door de schrijnenede pijn op mijn rug. Er was ook geen plaats voor me om me om te draaien.

Pas tegen de ochtend was er iets ontwaakt in het hoofd van Ebbe en kroop hij ook onder de dekens, op zijn eigen plekje aan de linkerkant van het bed. Godzijdank, was er toen meer plaats voor mij, om op mijn andere zij te gaan liggen en nadat ik weer pijnstilling had ingenomen viel ik in een diepere slaap.

Ik schrok rond tien uur wakker.

Mijn mobiel gaf aan dat ik een wekker had gezet en ik herinnerde me meteen waarom. Ebbe moest aan het werk en het was belangrijk dat hij daar op tijd verscheen. Ik moest hem wekken.

‘Ebbe!’ Ik schudde aan hem. ‘Ebbe je moet opstaan.’

Het duurde even voordat hij bewoog. ‘Wat?’ Hij kreunde. Zijn ogen waren dicht.

‘Je moet werken Ebbe! Over twee uren moet je op de set zijn!’ Ik was kribbig, ik hield er niet van om zijn wekker te spelen. Bovendien was ik verdrietig en ik had erg veel pijn.

‘Waarom heb je me dan niet eerder gewekt,’ mopperde hij en gaapte.

‘Daar ben ik mee bezig?’ snauwde ik.

Hij opende zijn blauwe ogen en keek me onderzoekend aan.

‘Ben je weer boos, omdat ik gisteravond ben doorgezakt,’ zwakte hij zijn kroegentoer af.

‘Je hebt me weer geslagen Ebbe,’ zei ik zacht. ‘Met je riem deze keer.’ Ik wilde in zijn ogen kijken, om te kunnen zien wat hij ervan vond, maar hij sloot ze.

‘Je weet dat je me niet moet uitlokken als ik gezopen heb lieverd.’ zei hij met een zucht en wilde zijn arm om me heenslaan.

‘Au.’ Ik ontweek hem.

Hij opende zijn ogen en keek me aan.

‘Wat? Ben je boos? Wil je niet bij me liggen?’

‘Het is mijn rug Ebbe,’ zei ik en draaide mijn rug naar hem toe, zodat hij kon zien wat hij had gedaan.

Ik voelde zijn vinger even langs mijn rug gaan. Hij zoende mijn schouder.

‘Het spijt me Maan, ik weet niet wat me bezielt als ik zo bezopen ben,’ zei hij verontschuldigend en zoende mijn nek. ‘Ik hou zoveel van je. Ik zou je nooit bewust pijn willen doen.’

Zijn hand gleed naar mijn borsten.

‘Ebbe voorzichtig, mijn rug,’ zei ik, omdat ik zijn borstkast tegen mijn wonden voelde schuren.

Hij nam iets meer afstand, maar streelde mijn tepels om de beurt.

‘Kom schat even een vluggertje,’ mompelde hij in mijn oor en trok mijn slipje naar beneden.

Meteen voelde ik hem naar binnen komen, hij wachtte het antwoord niet af. Ik kreunde, mijn vagina was droog. Maar hij bleef doorstoten, terwijl ik hem zei dat het me pijn deed. Het schuurde en trok.

Gelukkig werd ik vanzelf vochtiger, maar plezier beleefde ik er niet aan en ik lag te wachten totdat hij klaarkwam. Hij gromde en kreunde.

Tevreden rolde hij daarna weer terug op zijn rug en plaatste even een kus op mijn schouder.

‘Ik hou zoveel van je,’ zei hij. ‘Het spijt me echt lieverd, ik heb je nooit pijn willen doen. Het komt door die drank. Ik zal het voorlopig laten staan.’

En dat maakte het iets beter. Ik zuchtte opgelucht. Hij hield nog gewoon van me. Ik moest ook niet tegen hem ingaan, als de alcohol hem overnam. Ik hield ook zoveel van hem. Hij was mijn leven.

Ebbe stond op en gaf een tik op mijn billen.

‘Ik ga douchen lieverd, schiet je ook op? Maak maar een gebakken eitje voor me.’

‘Ja baas,’ mompelde ik en hij lachte luid. Maar ik meende het.

‘Alleen als je het wilt hoor, maar het zou helpen om op tijd in de studio’s te zijn.’ Lachend liep hij naar de badkamer en ik hoorde de douche aangaan.

Een half uur later zaten we in de sportwagen van Ebbe, waarvan hij het dak had ingeklapt. De wind raasde om mijn oren en was ik blij dat we zo geen gesprek konden voeren. Ik moest mijn best doen om mijn rug van de rugleuning vandaan te houden. Dat was hard werken met die snelheid. De wonden brandden op mijn rug.

Twee ontvelde striemen had ik in de spiegel gezien en een aantal felrode die waarschijnlijk blauw gingen verkleuren. Op volle snelheid scheurde Ebbe over de snelwegen.

Het verklaarde de vele snelheidsbekeuringen, die hij overigens lachend betaalde. Hij verdiende genoeg, zei hij dan.

We kwamen op tijd bij de studio's aan in Amsterdam Zuidoost.

Ebbe parkeerde de cabriolet, op de parkeerplaats met zijn naam erop. Hij stapte gehaast uit en gooide mij de autosleutels toe.

'Tot zo liefje!' riep hij en rende naar binnen.

Ik trok het linnen dak over de auto en deed de deuren op slot.

Natuurlijk regelde ik dat. Ik hield van hem en zorgde voor hem.

Even ging ik op de trappen zitten van het gebouw dat uitkeek over een uitgegraven vijver. De zon brandde op mijn gezicht, het voelde heerlijk. Ebbe zou me niet meteen missen. Hij moest gekleed en geschminkt worden.

Even tien minuten genieten van de warme zon, even tijd voor mezelf. Boven het geluid uit van het verkeer in de verte, hoorde ik vogels fluiten.

'Hey beautifull lady!'

Ik keek op. Het was Harris, de vaste cameraman van de soap, waar Ebbe in speelde. Geschrokken keek ik even om me heen. De laatste keer dat Harris me had aangesproken, was Ebbe hem bijna jaloers te lijf gegaan. En later mij.

Harris was een Schot, die dat duidelijk maakte met zijn oranje-rode haar en zijn zware accent. Dat ik overigens heel charmant vond.

Hij kwam naast me zitten en keek me aan van opzij. Hij maakte me verlegen met zijn intense blik. Daar werd ik onrustig van.

'Je zou het geweldig doen op de camera, ik blijf dat volhouden,' zei hij en zijn hand streek een lange lok haar uit mijn gezicht.

‘Een geweldige versier truc Harris,’ zei ik lachend, ‘pas maar op dat Ebbe je niet ziet.’

Hij grinnikte. ‘Ik meen wat ik zeg. Met het licht en zo, prachtig. Je kunt de muze zijn van een of andere ontdekker.’

Ik stond op. Harris maakte me altijd aan het lachen. Ook al waren zijn woorden op twee manieren te interpreteren en deed hij altijd alsof hij me wilde versieren.

‘Dank je Harris, dat neem ik maar aan als groot compliment,’ vond ik en stond op. Hij knikte goedkeurend. Hij hield netjes de deur voor me open van het gebouw. Ik liep door naar de studio’s en ging de set op, waar Ebbe speciaal toestemming voor had gekregen.

Niet iedereen, mocht iemand meenemen op de set. Ik had zelfs moeten tekenen voor geheimhouding voor alles wat ik daar zag of hoorde. Als steracteur kreeg hij weer alles voor elkaar.

Een oude bank van de set, stond ver achter de camera’s en dat was mijn plek. Al bijna een jaar. Het was dan ook Ebbes leven dat ik leidde, omdat zijn werk bijna de hele agenda in beslag nam.

Maandag tot en met vrijdag van acht uur in de ochtend tot zes uur in de avond waren er opnames. Er was zelfs sprake van belangstelling voor hem in het buitenland, in Schotland om precies te zijn. Er werd daar een internationale film geschoten door een regisseur, die in Amerika ook een bekende acteur was. De precieze datum was niet bekend. En wie die acteur was dat wist ik ook niet.

Ik hield van het spannende leventje, waar ik in terecht was gekomen, het was zo heel anders dan het regelmatig, rustige leventje dat ik als baliemedewerkster van een advocatenkantoor had gekend.

‘Maan!’ Jan hief zijn hand op als groet, toen hij mij ontdekte en ik zwaaide terug.

Jan bracht me meestal koffie of een broodje als ik lang zat te wachten en zo hadden we ook regelmatig gesprekken gevoerd, over van alles wat er in een mensenleven voorbij kon komen. Jan was getrouwd met Kees en daarom had Ebbe er geen problemen mee. Daardoor kon ik me ook ontspannen in Jans nabijheid.

Harris knikte even naar me toen hij voorbijliep, ik glimlachte maar ontweek verder zijn blik. Ik haalde mijn leesboek, een flesje water, crackers en het script uit mijn tas. Ik nam eerst wat pijnstillers in. Ik zorgde ervoor dat mijn rug de leuning niet aanraakte. Nu en dan dreigde ik dat te vergeten en kwam er dan weer pijnlijk achter. Ik vond het leuk om bij te houden wat er ging gebeuren op de set. Het was mij bekend dat Ebbe regelmatig improviseerde. Het klonk beter, zei hij dan, maar ik wist dat hij dan gewoon zijn tekst vergeten was. En meestal kreeg hij van de regisseur gelijk, waarschijnlijk om te voorkomen dat het problemen gaf op de set of in het tijdschema.

Sammy de Wit plofte naast opeens me neer op de bank. Die beweging van de bank deed pijn aan mijn rug. Ze was een mooie, superslanke blondine die ook al heel wat rollen op haar naam had staan.

‘Ebbe en ik moeten zo een liefdes scene doen,’ zei ze en beet in haar meegenomen appel, terwijl haar ogen me onderzoekend aankeken. ‘Dat weet ik.’ Ik keek haar aan. ‘Jullie karakters krijgen een kortstondige relatie.’

‘Dan is het goed,’ zei ze, ‘ik wil niet dat je denkt dat we echt iets hebben. Hij is zo mijn type niet. Maar ja dat is acteren hé? Daarom wilde ik dat je het wist, zodat je niets zou denken.’

Ze stond op en liep naar de set, gaf Jan het klokhuis die daar onwennig mee in zijn handen stond. Als manusje van alles, kreeg hij de meest vreemde opdrachten. Dat leek er een van.

Ik vond het vreemd dat Sammy zo de nadruk legde, op het feit dat ze niet echt iets samen hadden. Zo naïef zag ik er toch niet uit dat ik geloofde dat het echt was wat er zich voor de camera’s afspeelde? Misschien dacht ze dat dom zijn hoorde bij mijn volle postuur? Ebbe verscheen op de set.

Ik begreep heel goed, waarom hij het zo goed deed op de camera en ze hem als een van de leidinggevende karakters hadden uitgekozen. Met zijn knappe verschijning, kon hij heel gemakkelijk de boef spelen als ook de don Juan. Die mooie bruine ogen in contrast met het halflange blonde haar. Zijn gespierde lijf, waar hij hard voor werkte

en die sterke kaaklijn. De camera hield van hem. Zo ook vele fans die wekelijks vele liefdesbrieven met zijn naam erop naar de studio's stuurden.

Ik begreep steeds niet, waarom hij mij dan had uitgekozen, uit alle vrouwen die hij kon krijgen.

'Actie!' Hoorde ik de regisseur roepen en de opnames gingen van start. De scenes waren eerder die week ook al opgenomen, maar omdat het verhaal veranderd was, moesten een aantal scenes opnieuw. De klif hanger voor de kerstdagen werd later opgenomen in het ruwe landschap van Schotland. De hele crew ging dan mee naar de andere kant van de Noordzee. Gelukkig mocht ik dan ook mee en dat werd voor mij dan ook meteen een vakantie, al zou Ebbe niet zoveel vrije tijd hebben. Bovendien had hij daar dan nog een auditie te doen voor die internationale film.

'Maan lieverd, wil jij even een pot verse koffie halen? Jack is ziek en Jan is bezig en nu is er niemand die dat even kan doen. Tenminste als je het niet erg vindt?' Steven, de regisseur keek mij even aan. Ik knikte, blij dat ik wat nuttigs te doen had. Ik ging naar de kantine om een verse pot te halen.

Ebbe

Ik voelde hoe Sammy zich tegen me aandrukte op de set. Hoe haar tong stiekem in mijn mond verdween als we een zoen scene hadden. Dat wijf geilde me iedere keer weer op. En dat wist ze heel goed, dat kreng.

Ik had gezien dat ze naast Maan had gezeten en vroeg me af wat ze tegen haar had gezegd. Ik hield van Maan met haar volle borsten, haar volle postuur en haar zachte zoenen.

Zij vond het prima als ik de leiding nam tijdens de seks, maar ik moest me nu en dan beheersen om haar niet te slaan als ik zeer opgewonden was. Het kon haar afschrikken. Maar die Sammy, die kon vast en zeker wel wat hebben. Ze wist tenminste precies wat ze deed

‘Ebbe ga je zo met me mee naar de kleedkamer,’ fluisterde Sammy tegen me en ze keek me uitdagend aan, ‘ik wil nog wat... scenes doornemen.’

Ik keek even naar Maan. Ze zat niet meer op haar plek. Waar was ze? Harris stond nog steeds achter de camera. Die wist ondertussen wat ik ervan vond als hij te veel bij Maan in de buurt verbleef.

Gelukkig had ze haar haar geblondeerd zoals ik had gevraagd. Dat was tenminste ook een kleur die haar minder aantrekkelijk voor hem maakte. Hij was toch zo gek op haar rode haar geweest? Bovendien hield ik van blond en sletterig.

Steven gaf het teken voor de scene en die speelden we.

Ergens vergat ik een regel had ik opeens in de gaten, maar Steven vergaf het me wel. Ik was tenslotte de ster. Zonder mij stelde de serie niet zoveel voor.

‘Ebbe?’ vroeg Sammy nog eens nadrukkelijk.

‘Ja straks,’ antwoordde ik en grijnsde naar haar. Het was beter haar nog even te laten spartelen.

Julia kwam erbij voor de volgende scene, ze keek me boos aan.

Natuurlijk was ze jaloers op Sammy, maar ze had haar kans gehad.

Ze wist dat ik van ruw hield en als ze daar nog over moest nadenken, was ze te laat. Ik kon iedereen krijgen die ik wilde.

Het teken werd gegeven dat de opnames begonnen en ik kroop weer in de huid van Julian Post.

Maan

Ik was blij met de lichaamsbeweging. Ik was stram en stijf van het zitten. Mijn rug deed erg pijn en mijn spieren daar stonden strak van het ongelukje dat ik had gehad met Ebbe. Ik slikte snel nog wat pijnstillers.

‘Je moet even wachten lieverd, de koffie wordt gezet. Wil je een cappuccino honey?’ vroeg Dora, de vaste medewerkster van de kantine en het restaurant.

Ik knikte. ‘Lekker Dora.’

Ze glimlachte even naar me. Dora was het moederlijke type en ik mocht haar graag. Het werd al drukker, omdat het bijna tijd was om

een warme hap te eten. Je kon van alles beweren van de televisiewereld, maar zorgen voor de inwendige mens deden ze goed. Maar dat moest ook wel, want hoe kon je anders een grote prestatie leveren, had Ebbe mijn bewondering afgezwakt. Verschillende bekende gezichten van de tv bevolkten de kantine, daar was ik ondertussen aan gewend geraakt. Maar de eerste keren had ik daar vol bewondering naar gekeken. Beroemdheden in het echt! Totdat het alleen maar mensen werden met een bekend gezicht, die hard werkten voor hun brood en aan hun imago. Brian Hummels schoof naast me op de kruk. Hij was cameraman bij verschillende tv-producties van spellen en quizen. Maar hij was ook bevriend met Harris. Ik glimlachte naar Brian terug en die keek me zo onderzoekend, aan dat ik verlegen werd.

‘Blond?’ vroeg hij opeens, het klonk als een afkeuring.

‘Ebbe vindt blond prachtig,’ verklaarde ik.

“Je eigen koperrode kleur vond ik anders geweldig,” zei Brian.

Ik was het met hem eens maar wilde Ebbe niet afvallen.

‘Wat is er?’ Ik keek hem aan, toen hij me bleef aanstaren.

‘Ik denk dat jij het heel goed zou doen voor de camera,’ zei hij opeens.

Ik schoot in de lach. ‘Jij ook al? Is het een samenzwering tussen jullie cameramannen? Als wat dan? Figurant?’

‘Dat is een begin,’ vond Brian en lachte ook.

Ik schudde mijn hoofd. ‘Ik denk het niet Brian.’

Dora kwam met de koffiekkan aanlopen en ik liep lachend weg.

Ik voor de camera? Nee. Ebbe zou razend worden als ik mijn ambitie om te acteren weer uit de kast haalde.

Hij had veel vriendinnen gehad die via hem beroemd wilden worden en dat had hem diep gekwetst, had hij mij verteld.

Zachtjes liep ik de set op en zag net de heftige kus die Ebbe uitwisselde met Sammy, als de karakters Pamela en Julian. Het zag er heel intens en reëel uit. Ik wachtte totdat het lichtje van de camera uitging en de grote lichten weer aan.

‘Cut!’ riep de regisseur nog een keer en ik zag dat de kus tussen Sam en Ebbe, iets langer duurde dan nodig was. Ebbes blik gleed even

naar mij en hij glimlachte geruststellend. Vreemdgaan zou hij nooit overwegen, omdat hij veel te bang was mij kwijt te raken, aan wie dan ook. Iedere man in mijn omgeving zag hij als een bevestiging van die angst. Hij hield net zo veel van mij, als ik van hem.

‘Kun je ons zo even uit de brand helpen Maan?’ Jan keek me aan. ‘Waarmee?’

‘De mannen van het licht en het geluid moeten iets vastleggen, omdat Jane ziek is,’ legde Jan uit, ‘dan kunnen ze later haar alleen opnemen en erin monteren’

Ik aarzelde. Ik wilde geen ruzie met Ebbe.

‘Alsjeblieft Maan,’ Jans bruine ogen keken me smekend aan, ‘Ebbe moet zich zo toch nog omkleden, dus we hebben een minuut of tien om dat te doen.’

Ik had een zwak voor Jan. Hij was een manusje van alles, wat voor mijn gevoel soms bijna aan misbruik grensde.

Daarom knikte ik toegeeflijk.

‘Yes!’ jubelde hij en ik zag hem even de duim opsteken naar Harris. Deze knikte met een tevreden grijns.

Ik vroeg maar niet wat hij ermee te maken had, want ik vreesde dat ik dan mijn toestemming weer wilde intrekken.

Ebbe kwam van de set en liep even langs. Ik kreeg een hongerige zoen, zijn tong verdween even eisend in mijn mond en zijn hand streek even langs mijn borsten. ‘Ik hou van je,’ fluisterde hij, daarna liep hij grijnzend verder en volgde Sam naar de kleedkamers.

Ik was er even van in de war. Hij had me duidelijk opgeëist, was dat voor Harris? Niet voor Jan in ieder geval. Of wilde hij Sam duidelijk maken dat hij bij mij hoorde?

Jan wenkte me. Dat onderbrak mijn gedachtegang. Ik liep de set op, waarbij het me weer opviel hoe fel die lichten waren. Ik moest aan de bar gaan zitten en Peter, de barman Mouse in de serie, bracht me dan een drankje.

Er werd poeder op mijn gezicht gedaan en Wendy trok even vragend haar wenkbrauwen op, toen ze de vage groengele vlek onder mijn oog poederde, maar ze zei gelukkig niets. Een borstel door mijn lange blonde haren en ik was er klaar voor.

‘Van hem daar,’ zei Peter in zijn hoedanigheid van barman Mouse en gaf me een wijntje dat in werkelijkheid cranberry sap was. Ik nam het glas aan en keek om. Ik moest glimlachen naar de onzichtbare aanbieder en een slok nemen.

De scene stond er zo op. Sven, de regisseur, wilde echter wat opnames van verschillende kanten. Ik mocht het nog een keer doen. Harris stak zijn duim naar me op en grijnsde tevreden. Ik begreep niet precies wat hij bedoelde.

‘Flirt even met haar Peter!’ luidde de opdracht van Steven en dat maakte me erg ongemakkelijk. Alsof het echt was en me moeilijkheden met Ebbe ging brengen, maar ik bleef zitten. Ik durfde niet zo goed te weigeren. Wat als het dan invloed had op hoe ze over Ebbe dachten? Dat ze hem erop aankeken als ik weigerde? Ik was helemaal in de war. Het maakte me onrustig.

‘Je bent verrast dat hij met je flirt!’ was de opdracht van Steven. Nou dat was niet zo moeilijk, bedacht ik, want dat was inderdaad zo. Gelukkig was die scene geschoten, voordat Ebbe terugkwam.

Ebbe

Ik zag haar verdomme van de set afkomen. What the fuck? Maan had toch geen ambitie om voor het voetlicht te treden? Ze was veel te verlegen.

‘Wat is dit?’ vroeg ik haar en keek naar Jan die me triomfantelijk aankeek.

‘Steven wilde dat we het licht alvast instelden en dat kon Maan mooi even doen,’ antwoordde Jan.

Ik knikte. Die flikker dacht zeker dat hij heel wat was met al zijn geweldige ideeën. En die Steven, die gebruikte haar alleen maar omdat het zoveel gemakkelijker was dan iemand anders ervoor vragen.

Niemand was te vertrouwen in mijn omgeving. Er was altijd wel wat, waar ze me probeerden mee op te lichten. Iedereen wilde altijd wat ik had.

Ik moest ze zo in de gaten houden. Van mijn Maan bleven ze af!

Ik nam Maan in mijn armen. Ze keek een beetje ongemakkelijk. Als ze maar niet ging piepen over haar rug. Dat zag er erger uit dan het was. Een paar rode striemen dat was zo weer geheeld. Ik zoende haar. Ik voelde haar verlegenheid toen ik mijn tong in haar mond stak en mijn handen haar stevige billen kneedden. Maar ze ontspande al snel, ze wist wel hoeveel ik van haar hield. Ik had haar ook niet voor niets uitgezocht.

Zodra ik haar had ontmoet had ik geweten dat ze van mij was. Alleen van mij. Ze paste precies bij me. Ik zoende haar nog een keer.

Geweldig hoe ze altijd als was werd in mijn armen. Het wakkerde mijn lust aan en ik wilde haar te kneden naar mijn beeld van liefde. Maar daar was nog geen tijd voor. Ik moest het rustig aan doen met haar. Voorlopig kwam ik wel aan mijn trekken met meiden zoals Sam. Wat was Maan toch prachtig en ze was van mij. Iedereen wilde haar, maar ze was van mij!

Ik streelde even door haar shirt haar borsten en voelde haar tepels reageren. Ja, ze was duidelijk van mij.

Ik liet haar tevreden los en liep de set op.

Maan

Ik ging weer zitten op de bank, die mijn thuis was geworden.

Opgelucht dat er niets was gebeurd dat hem woedend had gemaakt. Ik voelde hoe ik mijn buik had aangetrokken in angst. Dat hij van me hield was wel duidelijk door zijn hartstochtelijke zoenen en dat voelde fijn.

‘Weet je dat je het heel goed op camera doet,’ zei Jan, toen hij me koffie bracht.

‘Bedankt Jan,’ zei ik en grijnsde, ‘dat is al de derde keer dat ik dat hoor.’

‘Dat komt omdat het zo is. Steven zei dat je een bepaalde uitstraling hebt die gevangen wordt door de camera. Alsof je alle aandacht naar je toetrekt, zoals het licht bij een motvlinder doet.’

Ik keek Jan vragend aan en zag dat hij het serieus meende. Toch moest ik lachen om die vergelijking.

‘Dank je voor het compliment,’ zei ik dan ook maar en hij knikte.

Maar ik was alleen blij dat Ebbe niet boos was geworden. Ik zuchtte en voelde hoe gestrest ik weer eens was geweest. Voorzichtig liet ik mijn rug tegen de leuning rusten, maar dat hield ik niet lang vol. Het schrijnde vreselijk. De reden van die pijn, verziekte eigenlijk hoe ik me voelde door de complimenten die ik had gekregen

Ik keek naar Ebbe zijn acteerprestaties op de set. Opeens zag ik wat me daaraan stoorde. Ik schrok ervan en beloofde mezelf dat nooit tegen hen te zeggen. Maar hij speelde dat hij acteerde, tenminste zo voelde het, voor mij.

Ik zuchtte. Was er dan niemand, die dat ook zag en voelde? Ik werd er onrustig van, voelde mijn wangen warm worden door plaatsvervangende schaamte. Ik keek even naar de groep mensen op de vloer. Het deed er daar waarschijnlijk niet toe. Hij was bekend en beroemd in Nederland en dat was natuurlijk op zich al een boost voor de serie.

Maar opeens vreesde ik voor het oordeel van de regisseur van de internationale film, waarvoor Ebbe in Schotland auditie ging doen. Ik kon er al stress van krijgen als ik eraan dacht. Wat als ze hem daarop afkeurden? Dan zocht hij vast en zeker weer troost in de drank.

De wonden op mijn rug schrijnden en ik moest weer noodgedwongen naar voren leunen, heel vermoeiend.

‘Liefste,’ Ebbe kwam op me toelopen en trok me omhoog zijn armen in.

‘Voorzichtig mijn rug,’ fluisterde ik, waarop zijn gezicht vertrok.

‘Is het nodig om mij daar steeds aan te herinneren?’

‘Nee sorry.’

Hij kuste mijn mond eens en legde zijn hand op mijn onderrug om me dicht tegen zich aan te trekken.

‘Ik heb zin in je, ik kan niet wachten totdat we straks thuis zijn,’ fluisterde hij en drukte een kus op mijn wang.

‘Ik ga even douchen, tot zo.’ Hij liet me los en liep tevreden in de richting van de kleedkamers.

Toen ving ik Harris zijn blik.

Hij staarde even naar mij, het maakte me onrustig.

Als ik hem weer eens veilig kon spreken, dan moest ik hem eens vragen waarom hij steeds zo woedend naar Ebbe keek. Misschien was hij nog boos over de woorden die ze hadden gehad. Het duurde wel erg lang, voordat Ebbe weer terugkwam van het afschminken en ik liep alvast richting zijn kleedkamer. Ik had trek. 'Maan?'

Toen ik in de gang aankwam en vlakbij de deur van Ebbes kleedkamer stond, kwam Jan op me toegerend.

'Maan! Ebbe, heeft een plaats in het restaurant voor jullie gereserveerd. Wil je meelopen, zodat niemand anders jullie plekje daar inneemt, anders moet Dora zo opletten.'

Ik knikte, maar twijfelde even of ik eerst Ebbe moest ophalen. Jan greep echter mijn arm en met lichte dwang bracht hij me naar de kantine.

'Eet smakelijk zo,' riep hij nog en verdween.

Ebbe

Ha die Jan. Hij had een zwak voor Maan. Gelukkig leidde hij haar weg van de kleedkamer. Heel goed. Ik wilde niet betrappt worden.

'Door,' beval ik Sammy en duwde mijn pik weer diep in haar mond. Hoe ruwer ik werd, hoe meer ze genoot.

Totdat ik haar in het gezicht sloeg.

'Niet doen Ebbe,' zei ze en viel even uit haar rol als mijn slaaf, 'ik heb mijn gezicht nodig voor de camera.'

Ik trok haar omhoog en tegen me aan, greep haar gezicht en zoende haar ruw. Haar lip sprong open en met een geile glinstering in haar ogen likte ze het bloed van haar mond.

Ik gooide haar op de bank en bond haar handen bijeen met mijn riem. Ruw trok ik aan haar haren terwijl ik bij haar naar binnen drong.

Ze kreunde luid en dat wakkerde mijn lust alleen maar aan.

Eindelijk kwam ik weer eens aan mijn trekken. Ik probeerde het klaarkomen zo lang mogelijk uit te stellen om zo lang mogelijk te genieten.

Maar Maan had me al zo opgewonden met haar zachte lichaam dat het niet lang duurde voordat ik kwam.

Hijgend stond ik even later op en Sammy keek me glimlachend en tevreden aan. 'Volgens mij heeft Jan je meisje net gered.'

Ik knikte.

'Jij zorgt ervoor dat je haar ook niets vertelt.' eiste ik en ze knikte.

'Natuurlijk niet, dan zou ik dit moeten missen,' zei ze en kleepte zich aan.'

Ik zag de rode striemen op haar polsen die ze handig verborg met haar blouse.

'Het was weer goed Ebbe,' zei ze, 'ik kan geen genoeg van je krijgen.'

Ik knikte.

Toen ik het restaurant binnenkwam zag ik Maan al zitten. Maar die idiote rooie Harris zat bij haar. Hij zag me aankomen en hij liep op me toe. Zocht hij nog een aframmeling?

'Ik weet dat je in het rond neukt Ebbe. Nu was Sammy bij je, vorige week Julia. Als je het geheim wilt houden dan gedraag jij je netjes tegenover Maan,' zei hij.

'Of anders? 'vroeg ik hem uitdagend.

'Dan vertel ik haar dat je anderen neukt, zo simpel is dat.'

Daar had hij me en ik knikte gedwee. Voor toen in ieder geval. Wat dacht die klootzak wel wie hij was? Asshole!

Ik liet hem staan en liep naar Maan.

'Sorry lieverd, dat het zo lang duurde. Steven moest nog wat details delen,' zei ik tegen haar en ze knikte begripvol.

'Harris vond dat ik het goed deed op camera en vroeg me of ik wel eens aan acteren had gedacht,' verried ze me zacht en ik zag in haar ogen de vraag wat ik ervan vond.

'Wat een onzin,' ze ik, 'je kan helemaal niet acteren, daar ben je veel te verlegen voor.' Die klootzak van een Harris moest ik dus echt in de gaten houden. Wat was hij van plan?

'Vroeger heb ik wel acteerlessen gehad,' zei ze nog weifelend.

Ik zag dat ze er nog over nadacht.

'Dat was vroeger en toen was je nog heel jong. Acteren is meer werk dan wat je in de buurthuizen deed en in het plaatselijke theatertje.'

Ik pakte haar handen en drukte er een zoen op.

Ze moest gewoon bij mij in de buurt blijven. Ik vond het prettig en dan bleef ze tenminste zo zacht en lief. En kneedbaar.

‘Zullen we bestellen I? Ik heb razende honger.’

Ze knikte en glimlachte verlegen.

‘Ik ook,’ zei ze.

‘Niet te veel eten hé schat, je moet zo blijven als je bent,’
waarschuwde ik haar, ‘je bent precies goed zoals je nu bent.’

Ze knikte.

Hoofdstuk 2

Maan

Wat een prachtig land dat Schotland. De schoonheid van de ruwe natuur kwam recht in mijn hart binnen. De vele heuvels en dalen en dan weer een wijds uitzicht. Alleen de rit naar het hotel, had me al de adem benomen.

‘Ebbe kijk eens wat een prachtige natuur, kijk die heuvels eens,’ zei ik in een poging Ebbe te betrekken bij het blije gevoel dat de omgeving me gaf.

‘Ja, ja, mooi datzelfde groen,’ mompelde hij.

Hij zat met zijn neus in het script verstopt, terwijl we naar het hotel werden gereden, maar ik genoot ervan.

Terwijl Ebbe aan de balie regelde dat de koffers naar onze kamers gebracht werden liep ik even de tuin in.

Het was er sprookjesachtig mooi en het rook er zo lekker, ik verdwaalde bijna in mijn gevoel.

‘Maan!’ Ebbe stond in de deuropening van het terras van het hotel en hield ongeduldig het sleutelpasje omhoog.

‘Ik kom!’ Ik liep snel achter hem aan naar de lift, waar een bel boy ons naar de derde verdieping bracht.

Het gemak waarmee Ebbe omging met het personeel, verbaasde mij altijd.

Hij was arrogant. De laatste tijd viel me dat steeds vaker op.

Ik gaf de jongen dan ook maar een fooi, omdat hij onze koffers naar de kamer had gebracht.

‘Wat doe je?’ vroeg Ebbe geërgerd en toen ik zei dat ik hem een fooi had gegeven keek hij mij even onderzoekend aan. ‘Ken je hem dan?’

‘Wat? Nee natuurlijk niet! Ik kom hier toch voor het eerst!’

Dat was weer zo’n rare opmerking van hem die mij onzeker maakte.

Nu en dan had hij van die opmerkingen, die beschuldigend klonken.

Ik werd daar zo onzeker van dat ik dan ook nog naging of hij gelijk had. Of dat ik iets had gedaan of gezegd dat in die richting hintte.

Opeens zag ik het grote kingsize bed staan en stortte me erop.

‘O kijk Ebbe, hier kan ik zo aan wennen!’ riep ik tevreden uit toen ik in het bed wegzonk.

Ebbe sprong naast me op het bed en lachte.

‘Dit kan onze toekomst zijn lieverd, als alles goed gaat met de auditie voor de film, dan koop ik zo’n bed voor je,’ zei Ebbe, hij boog zich voorover en zoende me.

Ik sloeg mijn armen om de man heen, die mijn hart sneller liet kloppen en zoende hem terug. Ik voelde hoe ik verlangend op hem reageerde, toen hij zijn hand onder mijn shirt stak en mijn borsten zachtjes streelde. Mijn tepels waren altijd zo gevoelig voor zijn aanrakingen.

‘Kom op,’ gromde hij opeens, alsof hij haast had en trok aan mijn jeans.

Ik had amper mijn kleding uit of hij kwam al bij me binnen. Hij was ruw en bijna hard in zijn hartstocht. Hij stootte hard en eisend in me. Hij hield niet echt rekening met mij. Hij verlangde natuurlijk zo heftig naar me. Hij hield zoveel van me. Jammer alleen dat hij al klaarkwam en ik dus niet.

‘Sorry Maan,’ zei hij nahijgend, ‘maar je bent ook zo verdomd lekker. De volgende keer, zal ik er eerst voor zorgen dat jij aan je trekken komt. Anders help jij jezelf zo nog even. Misschien koop ik daar nog wel eens iets voor.’

Ik keek hem gechoqueerd na toen hij in de badkamer verdween. Ergens ontstond er een erg naar gevoel in mijn onderbuik.

Er werd buiten gefilmd voor de klifhanger van de soap en de zon scheen heerlijk. Er kon zomaar ineens een regenbui van achter de heuvels, het dal intrekken. En daarom werden er zoveel mogelijk takes genomen, die in de vrije natuur plaatsvonden. Zolang als het kon. Ik zat op een klapstoeltje te genieten van de warme zon op mijn gezicht en ik dommelde wat weg, door het geroezemoes van de stemmen op de achtergrond. Heerlijk even ontspannen.

‘Nee Ebbe, godverdomme, je haalt de teksten steeds door elkaar!’ De geërgerde stem van regisseur Steven zorgde ervoor dat ik op slag, weer helder werd.

Steven was normaal niet zo snel van slag. Ik zag aan de manier waarop Ebbe keek dat hij zich opwond en kwaad werd.

Opnieuw begonnen ze. Ik volgde zijn tekst in het script dat op mijn schoot lag. Die keer had hij het goed. Maar toen Jamie vervolgens naar hem toe rende en in zijn armen moest springen, reageerde hij net te laat en viel ze met een harde klap op de grond. Ze kreunde luid.

‘Jezus man! Wat mankeert je! Ben je dronken of zoiets?’ Steven keek hem woedend aan van over de monitoren die daar waren opgesteld. Jan rende op Jamie toe.

Gedronken? Dat deed Ebbe niet. Tenminste, niet als hij aan het werk was. We waren de vorige avond de hele avond samen geweest. Ik was alleen wel eerder gaan slapen dan hij had gedaan. Er kwam iets van twijfel in me naar boven.

‘Je verkloot zo alle tijd die we buiten hebben!’ snauwde Steven die duidelijk last had van de tijdsdruk.

Opeens stormde Ebbe woedend de set af en ging de camper in die dienstdeed als kleedkamer. De deur sloeg zo hard achter hem dicht dat de hengsels er bijna uitvlogen.

Steven was ook woedend en stond druk met Jan te praten, de man van de oplossingen. Steven gebaarde druk met zijn armen, wat zijn woede aangaf.

Ik twijfelde, of ik achter Ebbe aan moest gaan. Waarschijnlijk kreeg ik dan ook de volle laag en loste het niets op.

‘Maan kun jij de rol Jamie even overnemen voor de volgende scene? Het maakt niet uit als je er niets van bakt. Maar Steven moet nu gebruik maken van deze mooie dag voor opnames en nu Ebbe het ook al laat afweten.’ Jan was al pratend op me toegelopen.

Ik dacht snel na, wat zou Ebbe ervan vinden als ik ja zei?

‘Ik kan ook proberen Ebbe uit zijn hol te halen, maar ik denk dat je net zo goed als ik weet dat het dan steeds niets oplost.’

Ik knikte, daar had hij wel een punt.

‘Het gaat meer om de plaats die je inneemt voor de camera’s, dan hoe je de tekst brengt.’

Jan nam me met lichte dwang mee en zette me op een plek in de set. Hij wees me in het script, wat er van mij verwacht werd. Ook wees hij de plekken aan waar ik moest naar toe moest lopen, zodat ze in uiterste nood, de actrice er later in konden monteren. Er stonden tekens op de grond, dus was het niet moeilijk te missen. Mees, die mijn tegenspeler was, keek me glimlachend aan. 'Niet schrikken als ik tegen je tekeerga, we hebben ruzie.' Ik glimlachte. 'Ik doe mijn best.'

Actie.

'Ben je helemaal gek!' Antonio greep Anouk ruw bij haar arm. 'Je weet dat ik dat niet tolereer!'

Ze rukte zich los. Afschuw en angst was er op haar gezicht te lezen. 'Niet doen Antonio! Je weet dat ik je niet bedrieg!'

Antonio kwam dichterbij, zijn gezicht raakte bijna de hare bijna. 'Is dat zo?' vroeg hij en zijn neus raakte bijna haar voorhoofd. Zijn ogen boorden zich diep in die van haar.

Ze knikte en er rolde een traan over haar wang.

'Dat zou ik toch nooit doen,' zei ze zacht en haar stem klonk diep gekwetst.

'En waarom zag ik hem jou dan zoenen?' Antonio keek haar woedend aan, zijn vuisten waren gebald. De hand om haar bovenarm deed haar pijn.

'Hij wenste me een goed leven, omdat ik hem gezegd heb dat jij de liefde van mijn leven bent.' Haar stem trilde van emotie, terwijl de tranen over haar wangen stroomden. Ze keek liefdevol naar hem op. De blik van Antonio verzachte, geschrokken liet hij haar los. 'Sorry, het spijt me. Antonio nam haar in zijn armen en zoende haar voorzichtig.

'Nou en hier zou ik je dan moeten verleiden tot seks,' zei Mees en viel uit zijn rol.

Ik glimlachte en veegde mijn tranen weg. 'Ik weet het, ik ken het script.'

Hij drukte een kus op mijn hoofd. 'Dank je je was echt geweldig. Die tranen meid, je brak bijna mijn hart, echt waar! Ik vond mezelf gewoon een klootzak.'

Ik lachte opgelucht omdat ik niet een totale ramp was. 'Graag gedaan.'

Ik draaide me om en keek naar Jan die me aanstaarde.

'Sorry Jan, dit was het beste dat ik voor je kon doen,' zei ik verontschuldigend, 'je weet dat ik geen echte actrice ben. Het ging toch om de manier waarop het karakter zich beweegt op de set?'

Ik voelde me helemaal onzeker en die kus van Mees kwam opeens ook bij me binnen, wat zou Ebbe ervan zeggen?

Jan zei even niets, hij keek me aan en kneep zijn ogen dicht alsof hij dan beter kon zien wat hij zocht.

'Meen je dat? Wat je zegt, bedoel ik?'

Ik knikte. 'Natuurlijk, het spijt me echt, maar ja ik ben ook geen echte actrice.'

'Maar meid, wat je net deed was goed, retegoed!' Jan stak enthousiast zijn handen in de lucht. 'Je bent een natuurtalent. Echte tranen! Geweldig!'

Ik lachte, maar ik voelde me erg ongemakkelijk worden. Ik had maar wat gedaan. Alleen maar in mezelf gezocht, naar de gevoelens van het karakter dat ik speelde. Zo moeilijk was het niet als ik aan Ebbe en mij dacht. Die gevoelens had ik gemakkelijk kunnen vinden in mijn herinneringen.

Steven wenkte mij, hij wees mij op het schermpje waarop ik mezelf kon terugzien.

Waar hij een beginner zag die het goed deed op de camera, zag ik iemand die erg onzeker een rolletje speelde. Ik werd er erg ongemakkelijk van. De lengte van mijn haar vond ik mooi, maar de blonde kleur die het had, op verzoek van Ebbe, vond ik een stuk minder. En misschien was ik ook te dik?

Steven keek me vragend aan, maar ik wist niet wat ik moest zeggen over wat ik zag.

'Dat was erg goed Maan' zei hij. 'Je bent een natuurtalent, echt ik meen het! Je ogen flirten met de camera!'